

Arrest

nr. 104 856 van 11 juni 2013
in de zaken RvV X / IV en RvV X / IV

In zake: X
X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, en X in zijn hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordiger van X, die eveneens verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 18 maart 2013 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 februari 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota's met opmerkingen en de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikkingen van 17 april 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 mei 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat B. DHONDT loco advocaat K. VERSTREPEN en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeksters kwamen volgens hun verklaringen op 7 september 2012 het Rijk binnen en dienden diezelfde dag een asielaanvraag in. Op 13 februari 2013 werden de beslissingen tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissingen.

1.2. De bestreden beslissing voor mevrouw F. Y. S. (eerste verzoekster) luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U beweerde de Somalische nationaliteit te bezitten, afkomstig te zijn uit Baardheere en te behoren tot de Marehan-clan (< Darod).

U werd op 25 februari 1990 geboren te Baardheere en woonde er steeds in de wijk Bulo Kaskey. In februari 2010 opende u een cafetaria op de markt van Baardheere. U baatte deze cafetaria 7 dagen op 7 uit. U verkocht in de cafetaria khat, thee en sigaretten. U vertoonde langspeelfilms in uw cafetaria alsook voetbalwedstrijden die werden uitgezonden op u onbekende tv-kanalen. In 2010 nam Al-Shabaab de controle over Baardheere. Sinds Al-Shabaab de controle nam over Baardheere werd u ongeveer 7 keer door Al-Shabaab gevraagd te stoppen met de verkoop van khat en sigaretten. Volgens Al-Shabaab zijn sigaretten en khat een verboden product. In januari 2011 zag u uw vader, S. Y., voor het laatst. Uw vader werd bedreigd door Al-Shabaab en vluchtte met onbekende bestemming. In januari 2012 huwde u te Baardheere met Y. J. A. (< Marehan < Darod). Op 15 juli 2012 verhuisde uw moeder, M. A. I. (< Marehan < Darod) omwille van gezondheidsredenen naar het dorp Sarinleey alwaar ze introk bij haar zus F.. In juli 2012 verzamelde uw buurvrouw H. A. (< Marehan) de namen van jonge meisjes uit de buurt die nog geen vrouwenbesnijdenis ondergingen. Zowel uw vader, moeder als ooms langs moeders- en vaderszijde zijn voorstander van vrouwenbesnijdenis. U bent echter gekant tegen vrouwenbesnijdenis omdat het de gezondheid kan schaden. Buurvrouw H. A. nam het initiatief om alle meisjes uit de buurt op te lijsten om hen vervolgens allen samen te laten besnijden. H. A. vroeg geld om de besnijdstester te betalen en de ceremonie te financieren. U deed alsof u akkoord was met de besnijdenis want u durfde zich niet te verzetten. U besloot Somalië te zullen verlaten om uw zus S. Y. S. (C.G. nr. 12/19205 – O.V. nr. 7.569.716) te behoeden voor een gedwongen besnijdenis. Op 24 juli 2012 was u werkzaam in uw cafetaria samen met uw echtgenoot wanneer 4 of 5 gewapende leden van Al-Shabaab u en uw echtgenoot kwamen arresteren. U en uw echtgenoot werden vastgehouden in het politiekantoor. Aangezien u een van de leden van Al-Shabaab kende omdat hij tot uw clanfamilie behoorde kon u met behulp van deze persoon, M. A. genaamd, na 3 dagen detentie op 28 juli 2012 ontsnappen uit het politiekantoor. Op 28 juli 2012 verlieten u en uw zus S. Baardheere per auto en reisden jullie naar Addis Ababa (Ethiopië) alwaar jullie op 1 augustus 2012 arriveerden. Op 7 september 2012 verlieten jullie Ethiopië met een vlucht van een u onbekende luchtvaartmaatschappij en jullie arriveerden in een u onbekende luchthaven. Jullie namen een trein en reisden naar België. U vroeg op 7 september 2012 asiel aan samen met uw zus S. Y. S. (C.G. nr. 12/19205 – O.V. nr. 7.569.716).

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Met betrekking tot de door u ingeroepen "vrees voor vervolging" in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie kan volgende bedenking worden gemaakt. U heeft het niet aannemelijk gemaakt dat u werkelijk de Somalische nationaliteit zou bezitten. Zo verklaarde u tijdens uw gehoor voor het Commissariaat-generaal dat u geboren werd in Baardheere (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (verder CGVS) dd. 3 januari 2013, p. 3), en gedurende uw gehele leven ononderbroken in Baardheere woonde (p. 3) tot u Baardheere verliet op 28 juli 2012 (p. 17).

Ten eerste laat uw geografische kennis over uw beweerde regio van herkomst, Baardheere, te wensen over.

Wanneer de interviewer van het CGVS u vroeg of u, naast het dorp waar uw moeder resideert, Sarinleey, namen van dorpen of steden in de onmiddellijke omgeving van Baardheere kon benoemen (p. 4) gaf u weliswaar 10 plaatsnamen (p. 4) doch slechts 2 ervan werden teruggevonden in informatie waarover het CGVS beschikt zoals blijkt uit kopieën die werden toegevoegd aan het administratief dossier. Zo zou Tubaako inderdaad een dorp zijn in de onmiddellijke omgeving van Baardheere (p. 5 + informatie in administratief dossier) en blijkt Qalalyow een wijk te zijn in Baardheere (p. 4 + informatie in administratief dossier) doch de volgende 8 door u genoemde (plaats)namen blijken onvindbaar in de onmiddellijke omgeving van Baardheere: Daar Moalim (p. 4), Saanweyn (p. 4), Barahoon (p. 4), Sannleey (p. 4), Bohosa (p. 4), Aanole (p. 4) Shangalow (p. 5) en Gurbaan (p. 4). Wanneer de interviewer van het CGVS u vervolgens vroeg of u de 10 door u opgenoemde dorpen kon situeren (p. 17) repliceerde u "Ik ken de richtingen niet want ik was nooit in deze dorpen ik weet enkel dat de dorpen rond Baardheere liggen" (p. 17). Wanneer de interviewer van het CVGS u vervolgens volgende termen opwierp bleek u niet te weten dat het hier telkens namen van dorpen in de onmiddellijke omgeving van Baardheere betreft: Bannaan (p. 22), Bakal (p. 22), Busleey (p. 23), Shiidole (p. 23), Aaminaay (p. 23), Toorey (p. 23), Koreey (p. 23) Hilo Shiid (p. 23), Biciidley (p. 23), Xanyaaleey (p. 23), Bandar Salaam (p. 23), Hureen (p. 23), Korkamaaray (p. 23), Benbahodi (p. 23), Marda (p. 23), Xabaal Suran (p. 23), Behelidle (p. 24), Bender (p. 24) en Fuur (p. 24) (zie informatie in administratief dossier). Hoewel uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief

dossier blijkt dat de stad Baardheere zich ontvouwd aan beide zijden van de Juba-rivier kon u, gevraagd alle dorpen te benoemen die u kent stroomopwaarts [de Juba-rivier] vanuit Baardheere (p. 6), slechts 2 plaatsen benoemen meer bepaald Luuq en Buur Dhuubo (p. 6) hoewel deze plaatsen zich respectievelijk op ongeveer 95 kilometer en ongeveer 160 kilometer verwijderd van Baardheere bevinden (zie informatie in administratief dossier). Wanneer de interviewer van het CGVS u hierop zei "Luuq is ver van Baardheere? Kent u namen van dorpen in de buurt van Baardheere die stroomopwaarts gelegen zijn?" (p. 6) repliceerde u ontkennend (p. 6). Pas wanneer de interviewer van het CGVS u expliciet vroeg of het dorp waar uw moeder woont (p. 4) Sarinleey (p. 6) stroomopwaarts of stroomafwaarts gelegen is vanuit Baardheere (p. 6) voegde u Sarinleey toe als een dorp dat stroomopwaarts is gelegen vanuit Baardheere (p. 6). U verklaarde vervolgens geen enkel dorp bij naam te kunnen noemen dat stroomafwaarts gelegen is aan de Juba-rivier vanuit Baardheere (p. 7) hetgeen toch merkwaardig is. Even later verklaarde u te weten dat de Juba-rivier in Doolow passeert (p. 20) hetgeen correct doch enigszins merkwaardig is aangezien Doolow zich op ongeveer 200 kilometer van Baardheere bevindt zoals blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier. Daarnaast is het bevreemdend dat u aanvankelijk verklaarde nooit in Bulo Hawo geweest te zijn (p. 5) en nooit gereisd te zijn naar Sarinleey noch per auto noch te voet (p. 4) hoewel u even later verklaarde via Sarinleey en Bulo Hawo gereisd te hebben nadat u op 28 juli 2012 Baardheere zou verlaten hebben en naar Addis Ababa (Ethiopië) vluchtte (p. 17). Ten tweede laat uw socio-politieke kennis over uw beweerde regio van herkomst, Baardheere, te wensen over.

Hoewel uit uw verklaringen blijkt dat u weet dat Mohamed Hirsi Morgan in 2001 en 2002 vocht in Baardheere (p. 18) is het merkwaardig dat u verklaarde niet te weten tegen wie krijgshoofd Morgan precies vocht (p. 18). U verklaarde in dit verband dat Morgan vocht tegen de burgers van Baardheere (p. 18) maar gevraagd of Morgan ook vocht tegen een bepaalde militia of groepering in Baardheere (p. 19) verklaarde u dit niet te weten (p. 19). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt echter dat generaal Morgan in 2002 vocht tegen de troepenmacht van de Juba Valley Alliance (JVA). U verklaarde echter nog nooit gehoord te hebben over JVA of Juba Valley Alliance (p. 24) hetgeen toch vragen doet rijzen over de doorleefdheid van uw beweerde verblijf in Baardheere. Temeer daar u even later beweerde dat Morgan vocht tegen Barre Hiirale (p. 19) en in dit verband verklaarde niet te weten tot welke militia of groepering Barre Hiirale behoorde (p. 19) hoewel uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat Barre Hiirale één van de voorzitters was van de Juba Valley Alliance. Aangezien u beweerde dat sinds 2005 de Somalische regering onder leiding van Abdulahi Yusuf Baardheere controleerde (p. 18) stelde de interviewer van het CGVS u de vraag wie er dan Baardheere controleerde of wie er in Baardheere vocht tussen 2002 en 2005 (p. 19) doch u verklaarde het niet te weten (p. 19). Hoewel u verklaarde dat er in Baardheere nooit buitenlandse troepen waren (p. 19) en hier in het algemeen aan toevoegde dat de Somalische regering nooit samen vocht met strijders of soldaten uit andere landen (p. 19) blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier dat in de dagen voorafgaand aan uw vertrek uit Baardheere, gevechten plaatsvonden in Baardheere tussen Al-Shabaab en de Somalische overheidstroepen geruggesteund door de internationale troepen van de Afrikaanse Unie. Bovendien blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier dat de AMISOM-troepen reeds sinds februari 2007 aanwezig zijn op het Somalische grondgebied hetgeen het verbazingwekkend maakt dat u hier in het geheel niet van op de hoogte zou zijn. U kon voorts geen enkele krijgshoofd, militia of groepering benoemen die zou behoren tot de Digil-, Merifle- of Raxanweinclan (p. 20). Voorts verklaarde u verkeerdelijk dat de religieuze beweging Ahlu Sunna wal Jam'a nooit in Baardheere vocht (p. 21) (zie informatie in administratief dossier) en u slaagde er evenmin in toe te lichten waar in Somalië Ahlu Sunna wal Jam'a dan wel zou gevochten hebben (p. 21). Hoewel u verklaarde dat de United Islamic Courts (UIC) op een u onbekend tijdstip Baardheere controleerden (p. 21) kon u geen leiders van de UIC bij naam noemen (p. 21). Het is voorts merkwaardig dat uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat Al-Shabaab vrouwelijke besnijdenis in alle vormen verboden heeft (zie informatie in administratief dossier) hoewel u verklaarde dat Al-Shabaab voorstander is van vrouwenbesnijdenis (p. 29). Wanneer de interviewer van het CGVS u respectievelijk vroeg naar uw persoonlijke beleving van de oorlog enerzijds voorafgaand aan uw persoonlijke problemen in juli 2012 (p. 29) en anderzijds voorafgaand aan de machtsgreep van Al-Shabaab (p. 29) antwoordde u telkens in weinig doorleefde, stereotiepe en algemene bewoordingen (p. 29). Zo verklaarde u enerzijds dat de oorlog al sinds uw geboorte aan de gang was (p. 29) doch verwees

in het kader van uw persoonlijke belevingen naar de afwezigheid van een effectieve en centrale regering (p. 29) hetgeen wederom ingestudeerd en weinig doorleefd overkomt.

Ten derde blijkt uit uw gehoor voor het Commissariaat-generaal dat uw clankennis over de regio van Baardheere in het bijzonder en Somalië in het algemeen te wensen overlaat.

Zo verklaarde u dat Baardheere in hoofdzaak bevolkt wordt door clanleden van de Marehan (p. 10) en voegde u hier aan toe dat er in Baardheere ook clanleden van Raxanwein wonen (p. 10), clanleden van Ajuraan (p. 10) en clanleden van Reer Hamar (p. 10). Hoewel u verklaarde dat er veel clanleden van Raxanwein in Baardheere wonen (p. 10) repliceerde u ontkenkend op de vraag "Kan u me iets vertellen over Raxanwein?" (p. 10). Zelfs op aandringen van de interviewer van het CGVS die vroeg "Kan u me gelijk wat vertellen over de clan Raxanwein?" (p. 10) kwam u niet verder dan te stellen dat Raxanwein een clan is en dat u het niet meer kan uitleggen (p. 10). U voegde hier herhaaldelijk aan toe geen enkele subclan van Raxanwein te kennen (p. 10 en 11) en geen clans te kennen die verwant zijn met Raxanwein (p. 10). Wanneer de interviewer van het CGVS u vervolgens opwierp "Hoorde u ooit van Digil?" (p. 20) verklaarde u plots dat de Raxanwein ook Digil en Merifle worden genoemd (p. 20) en dat er Digil en Merifle in Baardheere wonen (p. 20). U kon vervolgens echter geen enkele subclan van Merifle benoemen (p. 20) en gevraagd naar subclans van Digil (p. 20) verklaarde u er slechts één te kennen, meer bepaald Ashraf (p. 20). Wat betreft de clanleden van de Ajuraan die volgens uw verklaringen in Baardheere zouden wonen (p. 10) en volgens uw verklaringen bovendien –samen met de Marehan – traditioneel hun thuisland in Baardheere zouden hebben (p. 17) verklaarde u herhaaldelijk niet te weten tot welke clangroep Ajuraan behoort (p. 11), verklaarde u geen clans te kennen die verwant zijn met Ajuraan (p. 11) en verklaarde u geen subclans van Ajuraan te kunnen benoemen (p. 11). Uw gebrek aan kennis over de clans in Baardheere, alwaar u beweerde geboren te zijn en uw gehele leven gewoond te hebben (p. 3) is bijzonder merkwaardig in de Somalische context. Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt immers dat het clansysteem in Somalië determinerend is voor de opbouw van de samenleving alsook dat de groepsidentificatie met de clan en de daarmee gepaard gaande loyaliteit de kern van de sociale organisatie vormen. Wanneer u gevraagd werd of er in de loop van de burgeroorlog bepaalde clans met elkaar vochten in Baardheere (p. 20) verklaarde u dat er veel clanconflicten waren (p. 20) en dat er steeds conflicten waren tussen clans (p. 20) maar u verklaarde het [verder] niet te weten (p. 20).

De vaststelling dat u eenvoudige feiten uit uw dagelijkse leefwereld ontbeert maakt dat de kennis die u wel tentoon spreidt - zoals de namen van grote steden rondom Baardheere (p. 5) die zich telkens op meer dan 100 km van Baardheere bevinden (zie informatie in administratief dossier), de namen van leiders van Al-Shabaab (p. 21) en uw kennis over luchtaanvallen in Baardheere hoewel u Baardheere reeds ontvlucht was (p. 21-22) – veeleer ingestudeerd dan spontaan en doorleefd overkomt.

Uit voorgaande opmerkingen dient te worden geconcludeerd dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw bewering de Somalische nationaliteit te bezitten. Uw kennis van het land dient immers in de eerste plaats te worden afgetoetst aan uw kennis van uw onmiddellijke leefomgeving. Bijgevolg kan geen geloof worden gehecht aan de door u ingeroepen asielmotieven.

U beweerde dat uw zus, S. Y. S. (C.G. nr. 12/19205 – O.V. nr. 7.569.716), bij terugkeer naar Somalië besnijdenis zouden ondergaan. U legde in het kader hiervan een medisch attest op naam van Y. S. F., uitgereikt door Dr. S. C. op 28 november 2012 voor waarin staat dat u vrouwelijke genitale verminking type II onderging alsook legde u een medisch attest op naam van uw zus Y. S. S. voor uitgereikt door Dr. S. C. op 28 november 2012 waarin staat dat zij geen vrouwelijke genitale verminking onderging. De door u aangehaalde vrees dat uw zus besneden zouden worden kan bezwaarlijk in aanmerking worden genomen, gezien uw Somalische nationaliteit betwijfeld wordt (cf. supra) en aldus weinig geloof kan worden gehecht aan uw beweerde vrees voor besnijdenis van uw zus bij terugkeer naar Somalië.

Het feit dat u uw verklaringen in de Somalische taal hebt afgelegd vormt geen afdoende bewijs van uw beweerde Somalische nationaliteit, omdat de Somalische taal niet alleen in Somalië zelf wordt gesproken maar eveneens in een aanzienlijk deel van de buurlanden van Somalië, zoals Djibouti, Ethiopië en Kenia (zie informatie in administratief dossier), en doet bijgevolg geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen.

Uw bewering dat u zowel langs moederszijde (p. 8) als langs vaderszijde zou behoren tot de Marehan-clan (< Darod < Somali) doet evenmin afbreuk aan bovenstaande vaststellingen aangezien uit informatie waarover het CGVS beschikt dat clanleden van de Marehan eveneens woonachtig zijn in Ethiopië en Kenia (zie informatie in administratief dossier).

Uw identiteit, nationaliteit en reisweg kunnen, bij gebrek aan geldige documenten ter zake, niet worden nagegaan.

Er dient te worden opgemerkt dat u evenmin subsidiaire bescherming kan worden toegekend.

U heeft immers tijdens uw asielaanvraag niet aannemelijk gemaakt dat u werkelijk de Somalische nationaliteit bezit. Bijgevolg heeft u dan ook niet aangetoond dat u een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zou lopen bij terugkeer naar uw land van oorsprong.

Uit dit alles blijkt dat de elementen die u aanbrengt niet van die aard zijn om te besluiten tot een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.3. De bestreden beslissing voor mevrouw S. Y. S. (tweede verzoekster) luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Uit uw administratief dossier blijkt dat u de Somalische nationaliteit zou bezitten, afkomstig zou zijn uit Baardheere en zou behoren tot de Marehan-clan (< Darod).

U vroeg asiel aan in België op 7 september 2012 vergezeld van uw zus F. Y. S. (O.V. nr. 7.569.713 – C.G. nr. 12/19287). Uit uw administratief dossier blijkt dat u uw asielaanvraag integraal baseert op de door uw zus F. Y. S. (O.V. nr. 7.569.713 – C.G. nr. 12/19287) aangehaalde vluchtmotieven.

B. Motivering

U baseert uw asielaanvraag op dezelfde motieven als diegene die werden aangehaald door uw zus F. Y. S. (O.V. nr. 7.569.713 – C.G. nr. 12/19287). In het kader van de door haar ingediende asielaanvraag heb ik een beslissing genomen van weigering van hoedanigheid van vluchteling en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omwille van het ongeloofwaardige karakter van haar beweerde Somalische nationaliteit. Bijgevolg kan ook wat u betreft niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De vaststellingen die tot de negatieve beslissing bij uw zus hebben geleid, werden uitgebreid en gedetailleerd opgesomd in haar beslissing:

[De bestreden beslissing inzake F. Y. S. wordt integraal hernomen en verder wordt besloten:]

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de rechtspleging

2.1. Verzoeksters hebben tegen de bestreden beslissingen twee verzoekschriften ingediend. In het belang van een goede rechtsbedeling is het aangewezen de twee beroepen wegens verknochtheid samen te voegen.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

3.2. Verzoeksters beroepen zich op de schending van de artikelen 48/2 t.e.m. 48/5, artikel 57/7bis en artikel 57/7ter en artikel 62 van de vreemdelingenwet, artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen ('Vluchtelingenconventie'), de beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder de algemene motiveringsplicht, het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

3.3. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van de vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit de verzoekschriften blijkt ontegensprekelijk dat verzoeksters kritiek uitbrengen op de inhoud van de motivering zodat zij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kunnen inroepen. Aangezien verzoeksters de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwisten, voeren zij de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

3.4. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissingen gesteund op alle gegevens van het administratieve dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van eerste verzoeksters en op alle dienstige stukken. Uit het administratieve dossier blijkt verder dat verzoeksters werden gehoord en tijdens het interview de mogelijkheid kregen hun asielmotieven uiteen te zetten, hun argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken konden neerleggen en zich konden laten bijstaan door een advocaat of door een andere persoon van hun keuze, dit alles in aanwezigheid van een tolk. Verzoeksters kregen bovendien de kans om in hun vragenlijst ook nog zelf alle belangrijke feiten en toelichtingen te geven. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan, kan derhalve niet worden weerhouden.

3.5. De keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt, schendt het redelijkheidsbeginsel wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen. Om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Dit is *in casu* niet het geval.

4. Nopens de status van vluchteling

4.1. Verzoeksters menen dat de enige reden die verwerende partij aangeeft om verzoeksters het vluchtelingenstatuut en de subsidiaire bescherming te weigeren, is dat verzoeksters niet aannemelijk zouden gemaakt hebben dat ze werkelijk de Somalische nationaliteit bezitten. Aldus zou verwerende partij de andere relevante aspecten van verzoeksters vluchtrelaas niet onderzocht hebben.

4.1.1. Verzoeksters gaan er volledig aan voorbij dat de identiteit, nationaliteit en herkomst de kernelementen uitmaken in een asielprocedure. Het is binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een asielrelaas op zijn intrinsieke merites kan beoordeeld worden. Het principe van internationale bescherming als surrogaat en laatste uitweg voor het ontbreken van een nationale bescherming, veronderstelt de plicht van elke asielzoeker eerst de nationaliteit en bescherming te benutten waarop hij aanspraak kan maken. Bij de beoordeling van de noodzaak aan internationale bescherming en derhalve de vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, is het essentieel bij voorbaat te bepalen in welk(e) land(en) van herkomst enerzijds de vervolging zich voordoet of ernstige schade veroorzaakt wordt en anderzijds in welk(e) land(en) van herkomst bescherming kan worden gezocht en effectief kan worden ingeroepen in de zin van artikel 48/5, § 1 en 2 van de vreemdelingenwet.

4.1.2. De commissaris-generaal heeft dan ook terecht verzoeksters hun voorgehouden herkomst en nationaliteit grondig bevraagd en beoordeeld. Indien verzoeksters beweren de Somalische nationaliteit te hebben, dan dient hun ingeroepen vrees voor vervolging of ernstige schade evenals de mogelijke nationale bescherming ten opzichte van Somalië te worden beoordeeld. Immers indien de verklaringen over de voorgehouden Somalische nationaliteit en herkomst niet aannemelijk geacht worden, kan de commissaris-generaal inderdaad besluiten tot de weigering van internationale bescherming nu slechts kan vastgesteld worden dat de ingeroepen vervolgingsfeiten zich in het land van de aangemeten nationaliteit onmogelijk konden hebben voorgedaan. Daar tweede verzoekster zich volledig baseert op eerste verzoeksters asielrelaas, is de vaststelling dat eerste verzoeksters Somalische nationaliteit en herkomst niet aannemelijk wordt geacht, voldoende om ook in haar hoofde een weigeringsbeslissing te nemen.

Daar waar eerste verzoekster dan ook aanvoert dat *“haar geloofwaardigheid werd niet ten opzichte van de interne consistentie van haar verhaal, noch ten opzichte van de plausibiliteit of mogelijkheid van haar vluchtrelaas beoordeeld”* en dat *“haar geloofwaardigheid werd enkel ten opzichte van de Country of Origin Information beoordeeld”* waarbij de Raad ervan uit gaat dat eerste verzoekster het geheel van de aan het administratief dossier toegevoegde informatie bedoelt, merkt de Raad op dat zowel de commissaris-generaal als de Raad kunnen volstaan met de vaststelling dat verzoeksters hun Somalische nationaliteit niet geloofwaardig is.

4.2. Verzoeksters voeren aan dat verwerende partij niet is ingegaan op uit welk land verzoekende partij dan wel afkomstig zou zijn. Wel wordt er door verwerende partij opgeworpen dat het feit dat verzoekende partij Somalisch spreekt niet wilt zeggen dat ze uit Somalië afkomstig is gezien ook in Ethiopië, Kenia en Djibouti Somalisch wordt gesproken. Verder zou volgens verwerende partij het feit dat verzoekende partij langs vaders- en moederszijde tot de Marehan-clan behoort ook niet willen zeggen dat ze uit Somalië afkomstig is gezien de Marehan ook in Kenia en Ethiopië aanwezig zijn. Na logische deductie kan er dus gesteld worden dat volgens verwerende partij verzoekende partij ofwel de Somalische nationaliteit heeft, ofwel de Keniaanse of Ethiopische. In zoverre ze tot de Marehan-clan behoort bezit ze waarschijnlijk niet de Djiboutische nationaliteit.

4.2.1. De Raad benadrukt dat hij geen rechtsmacht heeft om zelf de nationaliteit(en) van de asielzoeker te bepalen, noch om te beslissen of hij staatloze is. Het behoort wel tot de bevoegdheid van de Raad om, op basis van de door de asielzoeker verstrekte verklaringen en documenten, uit te maken of de voorgehouden nationaliteit al dan niet geloofwaardig en aannemelijk is. Immers de asielaanvraag van verzoekende partij dient te worden afgewogen tegen het land van nationaliteit of indien staatloos, van herkomst. Hierbij berust de bewijslast bij de verzoekende partij en is het haar verantwoordelijkheid om haar beweerde identiteit, nationaliteit en regio van herkomst aan te tonen en dit door middel van authentieke identiteitsdocumenten ondersteund door geloofwaardige verklaringen of, wanneer ernstige juridische en/of materiële moeilijkheden worden aangetoond om een sluitend bewijs voor te leggen, op basis van coherente verklaringen desgevallend ondersteund door concrete en objectieve informatie. Derhalve is de Raad enkel bevoegd om eerste verzoeksters asielaanvraag te beoordelen ten opzichte van de voorgehouden Somalische nationaliteit.

4.3. Voor zover een kandidaat-vluchteling geen originele of betwiste identiteitsdocumenten neerlegt, moet zijn voorgehouden identiteit op overtuigende wijze blijken uit zijn verklaringen. Hierbij blijkt uit vaste rechtspraak dat de asielzoeker in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen in verband met de streek van afkomst vooral in het geval men geen enkel overtuigend identiteitsdocument kan voorleggen (RvS 6 januari 2003, nr. 114.251; RvS 12 februari 2003, nr. 115.776). De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van eerste verzoekster voldoende is om aan de beweerde herkomst en nationaliteit het voordeel van de twijfel toe te kennen. Hij houdt hierbij rekening met zowel de correcte, de foute, de vage als de ontwijkende antwoorden en met het specifieke profiel van de asielzoeker. Bovendien dienen elementen in het voordeel van de asielzoeker niet noodzakelijk in de beslissing te worden opgenomen (RvS 19 december 2007, nr. 178.032). De commissaris-generaal is verder niet verplicht om alle aangebrachte feiten te controleren, zo dit al mogelijk zou zijn. De bewijslast ligt in de eerste plaats bij de asielzoeker (RvS 3 september 2004, nr. 134.545). Het is vaste rechtspraak van de Raad van State dat de proceduregids van het Hoog Commissariaat voor de vluchtelingen bij de Verenigde Naties geen juridisch bindend karakter heeft, maar enkel als aanbeveling dient en bijgevolg geen afdwingbare rechtsregels

bevat (RvS 9 juni 2005, nr. 145.732; RvS 1 december 2011, nr. 216.653). Hetzelfde geldt voor de nota over de bewijslast van het UNHCR. Eerste verzoekster gaat er tevens aan voorbij dat de rechtspraak van de Raad geen precedentenwerking heeft.

4.4. Eerste verzoekster voert aan dat ze een ongeschoolde jonge vrouw is die haar leven lang haar wijk, Bulo Kaskey niet heeft verlaten, nooit buiten Baardheere is geweest, en behalve met haar moeder die in Sarinleey woont, geen enkele band met iemand buiten Baardheere heeft, en dat het normaal is dat zij enkel Baardheere kent. Ze meent dat het geloofwaardig is dat ze Baardheere nooit verlaten heeft omdat van een jonge vrouw niet verwacht kan worden alleen te reizen en het grootste deel van haar leven de regio erg onveilig was en ze om veiligheidsredenen niet kon reizen. Daarenboven is er geen directe nood voor eerste verzoekster om zich buiten Baardheere te begeven. Uit de informatie bijgevoegd bij het administratief dossier blijkt dat Baardheere de tweede meest bevolkte stad is in de Juba vallei. Enkel Kismayo telt meer inwoners (zie stuk 17 in het administratief dossier). Het is een bloeiende stad waar men alles kan vinden wat men nodig heeft. Eerste verzoekster stelt voorts dat kan verwacht worden dat ze Baardheere zelf goed kent waar ze woont en werkt. In zoverre eerste verzoekster kennis heeft van de dorpen in de buurt van Baardheere en van hun geografische positie ten opzichte van Baardheere, kan deze kennis fragmentair zijn omdat het geen grond heeft in eigen ervaringen. Eerste verzoekster somt op wat ze wel en niet wist over haar regio. Eerste verzoekster weet dat Sarinleey erg dicht bij Baardheere ligt. Ze weet dat Sarinleey stroomopwaarts van de Juba rivier ligt (CGVS pg. 6). Ze weet dat er tussen Baardheere en Sarinleey geen andere dorpen liggen (CGVS pg. 4). Ze weet dat je om van Baardheere naar Sarinleey te gaan de Juba rivier moet oversteken (CGVS pg. 6). Uit de geografische informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt deze informatie te kloppen. Eerste verzoekster weet eveneens waar de stad El Waq ligt (CGVS pg. 5). Verwerende partij heeft die naam genoteerd als "Ceel Waq". Eerste verzoeksters raadsman heeft dit tijdens het gehoor genoteerd als "Erwag". Maar het lijkt geen twijfel dat het om El Waq gaat, gezien het klopt met eerste verzoeksters opmerkingen dat het op de weg naar Kenia ligt (zie kaart met nummer 13 in het administratief dossier). Eerste verzoekster wijst op enorme fonetische verschillen tussen de geografische benamingen zoals eerste verzoeksters raadsman ze tijdens het gehoor heeft genoteerd, de spelling die verwerende partij heeft gehanteerd, en de spelling op de kaarten in het administratief dossier. Eerste verzoekster weet eveneens waar Luuq ligt, een stad ten noorden van Baardheere (CGVS pg. 5). Eerste verzoekster weet waar Buur Dhuubo ligt (CGVS pg. 6). Ze weet eveneens dat Buur Dhuubo stroomopwaarts ligt (CGVS pg. 6). Eerste verzoekster kent Tubaako en weet dat het op weg naar Kismayo ligt (CGVS pg. 5). Eerste verzoekster kent Caanole (CGVS pg. 5). Het werd in de notities van de verwerende partij genoteerd als 'Aanole', maar gezien dit slechts één letter verschilt en hetzelfde klinkt mogen we er vanuit gaan dat het om hetzelfde dorp gaat (zie kaart nummer 13 in administratief dossier). Eerste verzoekster weet eveneens dat Caanole op weg naar Kismayo ligt (CGVS pg. 5). Eerste verzoekster heeft ook nog de volgende dorpsnamen gegeven, "Gurbaan" en "Shangalow" (CGVS pg. 5). Uit kaart nummer 13 in het administratief dossier blijkt dat er onder Baardheere een dorp ligt dat Kurbaan ot' Kurmaan heet. Het is meer dan waarschijnlijk dat eerste verzoekster ook dit dorp kent en als bovenstaand benoemd heeft. Eerste verzoekster weet ook Shangalow liggen. Ten oosten van Baardheere ligt Shongolou op kaart nummer 13 van het administratief dossier. Verwerende partij heeft naar eigen zeggen deze dorpen niet teruggevonden op de kaart. Eerste verzoekster weet eveneens dat Shimbiroole een dorp is in de buurt van Baardheere (CGVS, pg. 22). Eerste verzoekster weet eveneens dat Af Yar een dorp is in de richting van Garbahane (CGVS pg. 24). Het is duidelijk dat het enerzijds erg moeilijk is om de accuraatheid van eerste verzoeksters geografische kennis te testen aan de hand van de informatie van het administratief dossier en dat verwerende partij, anderzijds, een aantal manifeste inschattingfouten heeft gemaakt met betrekking tot deze informatie. Immers, zowel Caanole, Kurbaan en Shongolou bleken vindbaar op de kaart. Eerste verzoekster kent op zijn minst 4 wijken in Baardheere, Bulo Kaskey, Wadjir, Horseed en Bulo Kurman (CGVS pg. 6). De informatie in het administratief dossier laat niet toe om vast te stellen of er meer dan 4 wijken zijn in Baardheere of niet. Er wordt wel een geografische indeling gebruikt voor een 'nutrition assesment (zie stuk 4 administratief dossier) waarin de genoemde wijken voorkomen maar het is onmogelijk om aan de hand van het administratief dossier te toetsen of er inderdaad 4 of meer wijken zijn in Baardheere. Gezien eerste verzoekster persoonlijke geografische ervaring beperkt is tot Baardheere is het nochtans essentieel om dit te kunnen toetsen. Het was verwerende partij die eerste verzoekster vroeg naar de wijken van Baardheere, terwijl verwerende partij niet over de nodige informatie beschikte om eerste verzoeksters antwoord te toetsen. Eerste verzoekster kent de districten van Gedo, doch verwerende partij wilde dit niet horen en het is bijgevolg onmogelijk om te toetsen of haar kennis correct is of niet (CGVS pg. 6). Gezien eerste verzoekster al haar geografische informatie uit

tweede hand heeft is het eveneens nuttig om na te gaan waarom ze de geografische informatie op grotere schaal wel kent, maar de dorpen rond Baardheere niet. Verwerende partij kan niet op voorhand oordelen dat deze informatie niet nuttig zou zijn om eerste verzoeksters geografisch profiel te vormen en heeft in deze niet de zorgvuldigheid vertoond die men van haar mag verwachten. Eerste verzoekster kent de markt van Baardheere (CGVS pg. 18). Eerste verzoekster weet dat er slechts één politiekantoor is in Baardheere (CGVS pg. 27). Wat wist eerste verzoekster niet over haar regio? Eerste verzoekster herkende een tiental dorpen niet die in de buurt van Baardheere liggen. De vraag is of er hier een aanvaardbare uitleg voor bestaat. Eerste verzoekster is altijd heel eenduidig geweest over haar kennis van andere dorpen buiten Baardheere. Haar kennis is volgens haar onbestaande. Alle weet die ze heeft van dorpen buiten Baardheere komt uit tweede hand en vindt geen grond in haar persoonlijke ervaringen. Zij is immers nooit buiten Baardheere geweest. Het is volstrekt aannemelijk dat eerste verzoekster sommige plaatsen/dorpen kent van horen zeggen, en andere dorpsnamen haar geheugen ontglippen. Dit sluit immers aan bij haar profiel. Als verwerende partij dit profiel niet aannemelijk vindt dan dient zij daaromtrent te motiveren. Verwerende partij kan zich er niet toe beperken om, wat de geografische kennis die eerste verzoekster wel heeft, louter te stellen dat dit ingestudeerd overkomt. Verwerende partij heeft evenmin gemotiveerd waarom eerste verzoekster deze plaatsnamen zou moeten kennen, rekening houdende met haar profiel. Daarenboven dient er ook in rekening gebracht te worden hoe belangrijk de uitspraak is van de door de verwerende partij gevraagde dorpen. Immers, eerste verzoekster is nog nooit in die dorpen geweest. Ze dient zich dus te beroepen op auditieve herinneringen, en niet op visuele. Gezien het verschil dat er bestaat in de schrijfwijze van deze dorpsnamen tussen de nota's van de raadsman van eerste verzoekster en deze van verwerende partij dient er aangenomen te worden dat er een erg reële foutenmarge is wat betreft het testen van eerste verzoeksters kennis in deze.

4.4.1. Indien eerste verzoekster heel haar leven tot ze op 22-jarige leeftijd naar België kwam, met haar familie en later tevens haar man, in de wijk Bulu Kaskey van de stad Baardheere heeft gewoond, hierbij meer dan 2 jaar lang, eerst zelfstandig en vanaf januari 2012 samen met haar echtgenoot, dagelijks een cafetaria op de markt uitbaatte en tevens is getrouwd, kan hieruit alleszins worden vastgesteld dat eerste verzoekster opgegroeid en sterk ingebed is in het lokale dagelijkse leven in Baardheere en zij, als zelfstandige uitbaatster van een centraal gelegen horecazaak die volgens haar eigen bewoordingen Al-Shabaab ongeveer 7 maal wist te trotseren (gehoor p. 25), minstens een zelfstandige, onverschrokken, sociaal en maatschappelijk vaardige en commercieel ingestelde ondernemster is, te meer Al-Shabaab volgens eerste verzoekster in februari 2010 de gehele stad, met uitzondering van het politiekantoor en de markt controleerde (gehoor p. 13), wat eerste verzoekster echter later tegenstrijdig hiermee, minstens incoherent, in het gehoor wijzigt in "*de ganse stad Baardheere*" (gehoor p. 25). Overigens kan eerste verzoekster niet volhouden dat ze niet alleen kon reizen wanneer ze alleen met een kleuter naar een buurland en naar een ander continent kon reizen en daar voldoende alert is om asiel aan te vragen.

4.4.2. Zelfs indien verzoekster geen eigen reiservaring zou hebben, kreeg ze dagelijks, minstens via haar vast en doorreizend cliënteel en bevoorradingslijnen van haar cafetaria, een minimale geografische kennis van de omgeving van Baardheere. Het is in die zin niet aannemelijk dat eerste verzoekster de namen van 19 dorpen uit haar onmiddellijke omgeving niet herkent wanneer deze haar voorgelezen worden. Indien verzoekster kan gevolgd worden dat er fonetische gelijkenis bestaat tussen Gurbaan en Kurmaan, Aanole en Caanole, en Shangalow en Shongolou (zie telkens gehoor p. 6-7 en administratief dossier stuk 13), dan dient tevens vastgesteld te worden dat de 2 laatstgenoemde dorpen zich op ongeveer 30 km van eerste verzoeksters gemeente bevinden (administratief dossier stuk 13), zodat deze kennis, in het licht van het feit dat eerste verzoekster 19 onmiddellijk nabij gelegen dorpen niet herkende (administratief dossier stukken 13 t.e.m. 16), wel degelijk ingestudeerd overkomt. Dat eerste verzoekster verder Ceel Waq / El Waq kan benoemen en Sarinleey kan situeren, vermag niet haar herkomst te adstrueren gezien eerstgenoemde een grote stad is, gelegen op meer dan 140 km van Baardheere en op de grens met Kenia en laatstgenoemde beweerdelijk het dorp is waar eerste verzoeksters moeder naartoe is gegaan en eerste verzoekster daarenboven ernstig tegenstrijdig vooreerst beweerde hier nooit naartoe te zijn gereisd (gehoor p. 4, idem dito inzake Bulu Hawo, p. 5) doch later verklaarde hierlangs te zijn gevlucht (gehoor p. 17). Verder stelt de Raad vast dat eerste verzoekster verklaarde dat Shimbiroole "*het is erg ver*" van Baardheere (gehoor p. 22), terwijl dit vlakbij ligt (administratief dossier stuk 13). Evenmin kan eerste verzoekster zelf aanduiden welke nabijgelegen dorpen zich stroomopwaarts dan wel –afwaarts bevinden. Aangaande de 4 genoemde wijken, de markt en het politiestation in Baardheere, wijst de Raad er op dat de commissaris-generaal niet verplicht is om

alle aangebrachte feiten te controleren, zo dit al mogelijk zou zijn. Bovendien dienen elementen in het voordeel van de asielzoeker niet noodzakelijk in de beslissing te worden opgenomen (RvS 19 december 2007, nr. 178.032), zoals bijvoorbeeld dat van de 22 voorgelezen dorpsnamen uit de onmiddellijk nabije omgeving, eerste verzoekster er slechts 3 herkende, waarvan ze er één correct (Af Yar), één niet (Kurma[a]n) en één foutief (Shimbiroole) situeerde. Indien eerste verzoekster overigens aanvoert dat ze *“kent de districten van Gedo, doch verwerende partij wilde dit niet horen”*, dan blijkt uit het gehoor dat de commissaris-generaal eerste verzoekster vroeg naar de namen van grote steden gelegen rond Baardheere en de vraag herhaalde wanneer eerste verzoekster vroeg of dit de districten in Gedo waren (gehoor p. 5), zodat enkel kan blijken dat de commissaris-generaal eerste verzoekster gecorrigeerd heeft en de vraag opnieuw gesteld heeft. Indien inderdaad kan blijken dat eerste verzoekster bepaalde geografische kennis op grote schaal aantoont, dan kan dit enkel contrasteren met haar gebrekkige geografische kennis van haar onmiddellijke dagelijkse omgeving, waaruit een ingestudeerd karakter kan worden afgeleid. Overigens vindt eerste verzoeksters bewering *“Verwerende partij kan zich er niet toe beperken om, wat de geografische kennis die verzoekster wel heeft, louter te stellen dat dit ingestudeerd overkomt”* geen steun gezien de uitgebreide motivering dienaangaande. Evenmin is er sprake van *“enorme fonetische verschillen”*, hoogstens kan de Raad enkele verschillen in schrijfwijze vaststellen, waarmee hij rekening heeft gehouden. Eerste verzoeksters verweer inzake *“een erg reële foutenmarge”* wat betreft *“auditiële herinneringen”* kan dan ook niet worden aangenomen. Eerste verzoeksters geografische kennis van haar onmiddellijke omgeving is verregaand onvoldoende niettegenstaande uit haar overige kennis kan blijken dat ze geen problemen heeft met het onthouden van namen die niet uit haar leefomgeving komen.

4.5. Eerste verzoekster bespreekt voorts de sociopolitieke kennis van Baardheere die zij niet kende. Eerste verzoekster kende de naam Juba Valley Alliance niet. Ze kent wel de leider. Barre Hiirale, en wist dat deze aan het hoofd van een militia stond die tegen Morgan gevochten heeft. Het blijkt dat eerste verzoekster alles kende wat ze diende te weten over de JVA, de rol van de JVA en haar sterkeman maar enkel de naam niet. Verzoekster meent dat dit op zich geen bezwaar is. Daarenboven werd er enkel geïnformeerd naar de Engelse term "Juba Valley Alliance". Het is meer dan waarschijnlijk dat deze organisatie lokaal onder een andere naam bekend is. Eerste verzoekster kan niet gedetailleerd beschrijven welke groep op welk punt in de voorbije 10 jaar Baardheere precies controleerde. Eerste verzoekster beweert dat ze wel van een aantal periodes kan zeggen wie er toen aan de macht was, maar geeft toe dat haar kennis niet sluitend is. Ze merkt op dat de burgeroorlog erg complex was. Verschillende groepen en allianties waren aan de macht, en lagen in strijd verwickeld met elkaar. Eerste verzoekster benadrukt dat ze een ongeschoolde jonge vrouw is en behalve uit lijfsbehoud zij geen interesse in politiek heeft, dat in Somalië overigens een mannenzaak is bij uitstek. Dat zij niet heel precies weet welke militia's op welk precies moment controle uitoefende kan haar niet verweten worden. Eerste verzoekster wist niet dat de Somalische troepen nog samen hebben gevochten met buitenlandse troepen. Wat wist eerste verzoekster wel? Eerste verzoekster wist dat Mohamed Abdi Dhudi voor de regering Baardheere heeft gecontroleerd (CGVS pg. 18). Verwerende partij is de relevantie en correctheid van deze kennis niet nagegaan. Het lijkt nochtans om essentiële informatie te gaan. Eerste verzoekster wist wie Mohamed Hirsi Morgan is. Ze kende eveneens zijn volledige naam en wist dat Mohamed Hirsi Morgan in 2001 en 2002 vocht in Baardheere (CGVS pg.18). Eerste verzoekster kent Morgan's clan en subclan. Ze wist dat Morgan tot de Duarod behoorde, en meer bepaald tot de Harti (CGVS pg. 18). Eerste verzoekster wist dat Morgan vocht tegen Barre Hiirale (CGVS pg. 19), één van de voorzitters van de Juba Valley Alliance. Eerste verzoekster kent de clan, Marehan, en subclan, Reer Dini, waartoe Barre Hiirale behoort (CGVS pg.19). Eerste verzoekster weet dat Barre Hiirale voluit Barre Adan Shire Hiirale heet (CGVS pg. 19). Eerste verzoekster weet dat Al Shabaab Baardheere sinds 2010 controleerde (CGVS pg.19). Eerste verzoekster kent Ali Dheere, Fuad Shongolow, Mukhtar Roobow en Hasan Dahir Aweys als leiders van Al Shabaab (CGVS pg. 21). Eerste verzoekster weet dat er verschillende clan-conflicten waren gedurende de burgeroorlog (CGVS pg. 20). Eerste verzoekster kent United Islamic Courts en weet dat deze voor Al Shabaab Baardheere controleerden (CGVS pg. 21). Eerste verzoekster voert verder aan dat het volstrekt onduidelijk is wat er van eerste verzoekster kon verwacht worden op vlak van sociopolitieke kennis. Het administratief dossier geeft immers maar een heel fragmentarisch en onvolledig beeld van de sociopolitieke situatie in Baardheere. In het administratief dossier zit informatie over de algemene missie van AMISOM (stuk 1 in het administratief dossier). Er valt uit deze informatie niet op te maken of AMISOM actief was in Baardheere en of het mogelijk is dat eerste verzoekster niet op de hoogte was van de activiteiten in AMISOM in Baardheere. Verder zit er in het dossier een aantal bladzijden uit een UKBA rapport uit 2009 (zie stuk 2 in het

administratief dossier). Er valt uit deze informatie niet op te maken of AMISOM actief was in Baardheere en of het mogelijk is dat eerste verzoekster niet op de hoogte was van de activiteiten in AMISOM in Baardheere. Er zit een Nutrition Assessment met betrekking tot Baardheere in het administratief dossier (stuk 4). Hier valt enkel uit op te maken dat voor het rapport een aantal geografische deelenheden van Baardheere werden benoemd. Het is niet duidelijk of de benoeming en indeling van deze subunits enige geldigheid heeft buiten de missie. Uit een antwoorddocument in het administratief dossier blijkt dat de houding van Al Shabaab ten opzichte van genitale verminking "eventueel" negatief is. Hoe negatief de houding van Al Shabaab is kan nergens uit opgemaakt worden. Evenmin is er informatie beschikbaar met betrekking tot de eensgezindheid van Al Shabaab hieromtrent. Uit het antwoorddocument blijkt dat Al Shabaab niet bestraffend optreedt tegen genitale verminking. Het is dan ook normaal dat eerste verzoekster niet direct weet wat de houding van Al Shabaab precies is op dit punt. Er zijn 2 internetartikels toegevoegd aan het administratief dossier over gevechten die plaatsvonden in juli 2012 rond Baardheere (stukken 6 en 10 in het administratief dossier). Eerste verzoekster heeft hier correcte informatie over gegeven. Stuk 7 in het administratief dossier betreft een document van de VN Veiligheidsraad. Annex VIII van deze brief vermeldt enkele milities en hun leiders die deelnamen aan een conferentie van januari 2003. Een artikel van IRIN dat dateert van 14 februari 2002 vermeldt de gevechten tussen Morgan en de Juba Valley Alliance, waar eerste verzoekster eveneens weet van had (stuk 8 administratief dossier). Uit stuk 12 in het administratief dossier blijkt dat volgens het Shabelle Media Network Ahlu Suna Waljama heeft gevochten met Al Shabaab in Bardere bij een moskee in 2009 en dat zeven mensen gewond raakten. Verder worden enkele kaarten toegevoegd, meteorologische informatie en agriculturele informatie. Het is onmogelijk om aan de hand van deze erg beperkte informatie in het administratief dossier te peilen naar eerste verzoeksters sociopolitieke kennis, laat staan naar de evenredigheid van wat ze wel en niet weet. Het is erg onduidelijk wat de concrete relevantie is van de informatie in het administratief dossier, en wat de geldigheid ervan is. Hoogstens geldt het als circumstantiële informatie waaraan aanvullend, en niet uitsluitend, kan getoetst worden. Het beperkte karakter van de informatie in het administratief dossier maakt het de Raad onmogelijk om haar taak uit te oefenen en te controleren of verwerende partij wel een correcte inschatting heeft gemaakt van de beschikbare informatie. Het is onmogelijk nu, of toch erg moeilijk, voor de Raad om de bestreden beslissing te toetsen. Het staat vast dat eerste verzoekster heeft aangetoond over pertinente sociopolitieke kennis over haar regio te beschikken. Het is onduidelijk wat het gewicht en de geldigheid is van wat verwerende partij eerste verzoekster verwijt niet te weten. De informatie in het administratief dossier laat niet toe te stellen dat eerste verzoekster onvoldoende sociopolitieke kennis heeft.

4.5.1. Indien eerste verzoekster heel haar leven in Baardheere heeft doorgebracht, inclusief gedurende de oorlog (gehoor p. 3) en 2 ½ jaar voorafgaand aan haar vertrek een cafetaria op de markt heeft uitgebaat, dan is redelijk te verwachten dat ze uitvoerig de opeenvolgende en huidige machthebbers, krijgsheren en rivaliserende clans kan toelichten. Dat politiek een mannenzaak zou zijn in Somalië en eerste verzoekster een ongeschoolde jonge vrouw, doet geenszins afbreuk aan het feit dat eerste verzoekster desgevallend met anekdotes of met levendige dagelijkse herinneringen moet kunnen weten welke de milities/krijgsheren/groeperingen haar eigen stad onder controle hadden, zeker omdat dergelijke kennis om veiligheidsredenen cruciaal was en is en daarenboven dergelijke ernstige en gewelddadige conflicten en burgeroorlogen in het geheugen gegrift zouden zijn indien ze werkelijk ervaren waren.

4.5.2. Daar waar eerste verzoekster meent "*Het administratief dossier geeft immers maar een heel fragmentarisch en onvolledig beeld van de sociopolitieke situatie in Baardheere*" en "*Het is onmogelijk om aan de hand van deze erg beperkte informatie in het administratief dossier te peilen naar verzoeksters sociopolitieke kennis, laat staan naar de evenredigheid van wat ze wel en niet weet*", gaat eerste verzoekster er aan voorbij dat van haar verwacht mag worden dat zij zelf alle elementen ter ondersteuning van haar asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt. De asielzoeker draagt daarbij zelf de verantwoordelijkheid voor het volledig en gedetailleerd communiceren van alle feitelijke gegevens die relevant zijn ter ondersteuning van zijn asielrelaas. De commissaris-generaal is geenszins verplicht een volledig algemeen overzicht te geven van de desbetreffende sociopolitieke situatie, doch dient alle nuttige en specifieke informatie bij te voegen ter adstructie van de motivering en waarom verzoeksters verklaringen op bepaalde punten onwaarachtig werden geacht. Daarenboven stelt de Raad vast dat niet kan gesteld worden dat geheel der informatie "*erg beperkt, weinig omvattend, niet precies en gedateerd*" is. Eerste verzoekster maakt dan ook geenszins aannemelijk dat "*Het administratief dossier laat de Raad niet toe te beoordelen of de verzoekende partij*

aannemelijk heeft gemaakt dat zij de Somalische nationaliteit bezit", noch dat verder onderzoek noodzakelijk zou zijn. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

4.5.3. Eerste verzoekster weet niet wie Baardheere controleerde tussen 2002 en 2005, noch kent zij initieel, behalve de districtsvoorzitter onder de regering van Abdullahi Yusuf, Al-Shabaab en Morgan andere militieën, groeperingen of krijgsheren die vochten in Baardheere (gehoor p. 18-19). Betreffende de districtsvoorzitter, herhaalt de Raad dat de commissaris-generaal niet verplicht is om alle aangebrachte feiten te controleren, zo dit al mogelijk zou zijn. Eerste verzoekster noemt nadien Barre Hiirale, doch weet niet hoe zijn groepering noemt (gehoor p. 19). Waar in het verzoekschrift wordt aangevoerd dat *"meer dan waarschijnlijk dat deze organisatie lokaal onder een andere naam bekend is"*, liet zij zowel tijdens het gehoor als in huidig verzoekschrift na te vermelden welke naam dit dan wel zou geweest zijn. Eerste verzoekster meent foutief dat er in Baardheere nooit buitenlandse troepen aanwezig waren, noch dat de Somalische regering ooit met strijders of soldaten uit andere landen heeft gevochten (zie de aan het administratief dossier toegevoegde informatie), wat nochtans zeer ongewone en zeker vanop een centrale plaats in de gemeente, direct waarneembare of hoorbare zaken zijn die eenieder die in die regio heeft gewoond zou geconstateerd en onthouden hebben indien dit werkelijk ervaren was. Indien in deze uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie inderdaad niet expliciet blijkt dat AMISOM in Baardheere werkzaam was, dan blijkt hieruit wel dat AMISOM de Somalische veiligheidsdiensten geholpen hebben om Al-Shabaab te verjagen uit de meeste grote steden in Zuid-Somalië, waaronder Mogadishu en Kismayo. Hoe dan ook, eerste verzoekster maakt evenmin melding van troepen van de Afrikaanse Unie en Keniaanse veiligheidsstroepen, terwijl uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie uitdrukkelijk blijkt dat deze in Baardheere gevochten hebben (stuk 6, zie tevens, doch niet officieel bevestigd, stuk 10). Voorts is niet aannemelijk dat eerste verzoekster niet kan toelichten welke clans vochten in de loop van de burgeroorlog, wat gezien het belang van het clansysteem in de Somalische samenleving (zie de aan het administratief dossier toegevoegde informatie) en het belang van groepsidentificatie of groepscohesie in elke burgeroorlog, niet aannemelijk is. Verzoekster kent evenmin namen van krijgsheren, militieën of groeperingen die behoren tot de Digil, Merifle of Raxanwein (gehoor p. 20) terwijl in een gemeente verbanden tussen personen en hun families of clans niet theoretisch zijn maar in de eerste plaats verbonden zijn aan kennissen, vrienden of zoals in verzoeksters geval, eventuele klanten of klanten van collegae. Ook kan verwacht worden dat eerste verzoekster weet wanneer de UIC Baardheere controleerden (gehoor p. 21) minstens had ze moeten kunnen stellen dat ze toen een adolescente was, nu deze gevechten en de leiders, wiens namen zij evenmin kan noemen, een onuitwisbare indruk op haar zouden moeten hebben nagelaten indien zij dit werkelijk beleefd had. Voorts stelt verzoekster dat Ahlu Sunna Wal Jam'a nooit in Baardheere was, wat evenmin kan worden aanvaard, gezien de aan het administratieve dossier toegevoegde informatie (stuk 12), dewelke eerste verzoekster in het verzoekschrift eveneens bevestigd en waaruit kan blijken dat deze gevechten in de stad plaatsvonden. Eerste verzoekster situeert de bombardementen in Baardheere in augustus 2012 en voegt hieraan toe dat zij toen niet meer in Baardheere was, *"maar ik hoorde ervan"* (gehoor p. 21). Hieruit kan volgens de aan het administratieve dossier toegevoegde informatie (stuk 10) enkel blijken dat eerste verzoekster in augustus 2011 – en niet zoals in het verzoekschrift wordt beweerd, juli 2012 – niet in Baardheere aanwezig was daar zij zich de bombardementen van haar eigen stad zou herinnerd hebben indien zij dit werkelijk ervaren had. Waar eerste verzoekster overigens stelt dat ze weet dat Al Shabaab Baardheere sinds 2010 controleerde, wijst de Raad op de reeds hoger vastgestelde incoherentie. Eerste verzoeksters sociopolitieke kennis is verregaand onvoldoende.

4.5.4. Verder heeft het Commissariaat-generaal wel degelijk eerste verzoeksters asielrelaas op haar individuele merites beoordeeld en kan geenszins beweerd worden dat er onvoldoende rekening werd gehouden met eerste verzoeksters profiel. Bovendien toont verzoekster niet aan dat analfabetisme de verstandelijke vermogens aantast en zij hierdoor niet in staat is haar leefwereld in tijd en ruimte te situeren. Uit de gehoorverslagen blijkt dat de dossierbehandelaar eenvoudige duidelijke vragen stelde en dat verzoekster kennelijk kan volgen en zij de logica en de inhoud van de vragen correct begrijpt. Daarenboven is verzoekster een zelfstandige vrouw die in zeer moeilijke omstandigheden handel kan drijven. De commissaris-generaal heeft bij de beoordeling zowel de positieve als negatieve elementen in rekening gebracht in het licht van het geheel van de motieven. In deze benadrukt de Raad dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het gewicht dat bij de beoordeling van de asielaanvraag aan elk onderdeel, motief of tegenstrijdigheid wordt gehecht kan verschillen maar het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven dat de commissaris-generaal heeft doen besluiten tot de ongegrondheid van verzoekers asielaanvraag.

4.5.5. Eerste verzoekster gaat voorts uitvoerig in op de motieven van de bestreden beslissing inzake haar clankennis van Baardheere. Opnieuw bespreekt eerste verzoekster vooraf wat ze niet wist. Ze meent dat het klopt dat verwerende partij stelt dat eerste verzoekster citeert waar ze stelt dat ze niets over de Raxanwein clan kon vertellen. Het klopt dat eerste verzoekster dit gezegd heeft, doch inhoudelijk klopt het niet dat eerste verzoekster niets over de Raxanwein kon vertellen. Zo heeft eerste verzoekster aangetoond te weten welke taal de Raxanwein spreken, nl. Maay-Maay (CGVS pg. 10). Eerste verzoekster weet niet direct welke clans subclans zijn van de Raxanwein, maar stelt later correct dat de Digi en Merifle subclans van de Raxanwein zijn (CGVS pg. 20). Ze stelt daarenboven dat de Ashraf een subclan is van de Raxanwein (CGVS pg. 20). Eerste verzoekster weet niet tot welke clangroep de Ajuraan behoren. Eerste verzoekster weet niet precies welke clans met elkaar vochten tijdens de burgeroorlog. Daarop gaat eerste verzoekster verder met wat haar wel bekend was. Eerste verzoekster weet welke clans er in Baardheere wonen. Volgens eerste verzoekster wonen er voornamelijk Marehan in Baardheere, en zijn er ook Ajuraan en Raxanwein te vinden. Uit een kaart van de University of Texas uit 2002 blijkt dat Baardheere tussen 3 grote clangebieden gesitueerd ligt, deze van de Marehan, Ajuraan en Raxanwein (stuk 2 als bijlage). Eerste verzoekster heeft dus correcte informatie gegeven. Eerste verzoekster weet dat de Awsame, de Issaq en de Radarmir subclans zijn van de Marehan (CGVS pg. 7). Eerste verzoekster weet dat de Marehan tot de Darod groep behoren (CGVS pg. 9). Eerste verzoekster kent andere clans van de Darod groep, m.n. Kablalah, Yusuf Darod, Issa Darod, Sade Darod (CGVS pg. 9). Eerste verzoekster weet dat Fa'aye en Marehan deel uitmaken van de Sade Darod (CGVS pg. 9). Eerste verzoekster weet dat de Harti een subclan zijn van de Kablalah (CGVS pg. 9). Eerste verzoekster weet dat de Raxanwein een eigen taal heeft, Maay-Maay (CGVS pg. 10). Eerste verzoekster weet dat er meer Marehan in Baardheere zijn dan personen van andere clans, en dat de Awsame hiervan het grootste deel uitmaken (CGVS pg. 10-11). Eerste verzoekster weet dat er ook Uurmidig en Reer Ugas Sharmarke, als subclans van de Marehan, in Baardheere wonen (CGVS pg. 11). Eerste verzoekster weet dat de Marehan in 2 takken uiteenvallen, de Uumidig en Awsame (CGVS Pg. 11). Eerste verzoekster weet dat de Reer Ugas Sharmarke eerst tot de Diini, dan tot de Awsame en dan tot de Marehan behoren (CGVS pg. 11). Eerste verzoekster weet dat er ook Reer Hamar in Baardheere wonen (CGVS pg. 10). Eerste verzoekster weet dat Baardheere het traditionele thuisland is van de Ajuraan en Marehan (CGVS pg. 17). Eerste verzoekster weet dat de Raxanwein uit de Digil en Merifle bestaan (CGVS pg. 20). Eerste verzoekster weet dat Awrmale een clan zijn die tot de Darod behoren (CGVS pg. 23). Verzoekster meent dat in eerste instantie het belang van clankennis gerelativeerd moet worden. Professor G.J. ABBINK van de Universiteit van Leiden, een specialist op dit gebied, stelt dat er niet verwacht kan worden van Somaliërs dat zij een soort cognitieve map in hun hoofd zitten hebben waardoor zij de complexe clanstructuren zomaar uit de doeken kunnen doen (stuk 3 als bijlage). Volgens Professor ABBINK kan met vooral verwachten dat een Somaliër zijn eigen clan wat kan situeren. Het is *in casu* duidelijk dat eerste verzoekster van de Marehan erg veel afweet. In tweede instantie dient er gewezen te worden op het feit dat de informatie in het administratief dossier opnieuw erg fragmentair is (zie ook bijvoorbeeld bijlage 5 als stuk). De informatie in het administratief dossier over de Somalische clans is geen twee keer dezelfde. Er werd een UKBA annex C toegevoegd. Er werd een antwoorddocument toegevoegd. De vraag in dit antwoorddocument is onbestaande. Er staat letterlijk als vraag vermeld "*Kennis van het clansysteem in de somalische samenleving*". Er wordt niets concreter gevraagd dan dit. Het antwoord is eenvoudig. Het clansysteem zou determinerend zijn en zou van jongsaf meegegeven zijn. Een dergelijk document is nietszeggend. Uit niets blijkt het precieze gewicht dat aan een bepaalde gradatie van clankennis kan of dient gehecht te worden. De accuraatheid van dergelijk vage informatie valt ook niet te controleren. Het document dateert overigens van 2004 en steunt zich op een nog ouder stagewerk, met name een werkje uit 2000. Verder wordt er nog een legende van een kaart gebruikt uit 1999 waarvan de bron niet te verifiëren is (stuk 9 in het administratief dossier). Opnieuw dient er gesteld te worden dat het beperkte karakter van de informatie in het administratief dossier het de Raad vrijwel onmogelijk om haar taak uit te oefenen en te controleren of verwerende partij wel een correcte inschatting heeft gemaakt van de beschikbare informatie. De COI informatie over de clansystemen is helemaal niet eenduidig. De informatie is niet up- to-date en voldoet bijgevolg niet aan de vereisten van artikel 8, 2 (b) van de Procedurerichtlijn. De gebruikte COI informatie moet zo specifiek mogelijk zijn. Het is onmogelijk om de betrouwbaarheid van de bronnen na te gaan. En de gebruikte bronnen zijn niet divers.

4.5.6. Verzoeksters kunnen gevolgd worden waar ze stellen dat de accuraatheid van de vaststellingen van de commissaris-generaal inzake het belang van de clankennis in Somalië niet te controleren valt uit

stuk 3 (SOM2004-004w) toegevoegd aan het administratief dossier. Deze informatie stelt enkel een conclusie met name *“het clansysteem is in Somalië determinerend voor de opbouw van de samenleving. De groepsidentificatie met de clan en de daarmee gepaard gaande loyaliteit vormen de kern van de sociale organisatie. Het clanisme is een sociaal bindmiddel, evenzeer als het ter zelfde tijd een element van maatschappelijke repulsie is. Hoe dan ook: “Genealogical lines of descent are taught to children from an early age. The family clan history is told and retold throughout life”.* Indien verzoeksters niet betwisten dat Somalië een clanmaatschappij is, dan wordt de Raad geen zicht geboden op de juistheid van de conclusie die uit de geciteerde ondersteunende bronnen wordt getrokken. Dit klemt te meer nu verzoekster andersluidende informatie aanbrengt. Overigens kan verweerder niet nuttig verwijzen naar eerdere rechtspraak van de Raad over de feitelijke vaststelling van een specifiek gebeuren (RvV 11 september 2007, nr. 1622) om een oordeel te staven over de werking, de traditionele opbouw en de interactie van de maatschappij in een gans land over de (honderden) jaren heen. Dergelijke conclusie wordt dan ook uit de debatten geweerd.

4.5.7. Hoe dan ook indien in deze niet verwacht kan worden en evenmin wordt vermoed dat elke Somalische asielzoeker een encyclopedische kennis heeft van alle clanstructuren en alle clanindelingen tot in de uiterste vertakkingen kent, dan kan wel verwacht worden dat een Somali zijn eigen clanstructuur en die van de clans van zijn woonplaats grondig kan toelichten. Overigens blijkt eveneens uit de door verzoekster aangebrachte mail (stuk 3) dat (sub-)clan identiteit altijd relevant blijft in de zelfidentificatie van Somaliërs, ook in de diaspora en dat men de grote clan-families waartoe men behoort en het niveau daaronder “natuurlijk” weet. Daar waar eerste verzoekster nog meent dat de informatie erg fragmentair is en zij zelf clanstructuren bijvoegt, dient de Raad vast te stellen dat hieruit inderdaad blijkt dat er, naargelang de regio (*south-central perspective, puntland perspective*) bepaalde subclans meer of minder kunnen voorkomen, doch dat deze regionale verschillen in aanwezige clans overeenkomen met algemene clanstructuur. Inzake stuk 9 van het administratief dossier blijkt dat de kaart *“Clan distribution of the Somalis in the Horn of Africa”* opgesteld werd door A. A. in Maleisië in 1999 en hierop vermeld staat *“This updated map is based on Somali ethnographic studies and mapping carried out by various scholars in the last 100 years and is supported with the author’s field surveys and interviews”* en inzake de andere stukken zijn de referenties van de gebruikte bronnen duidelijk aanwezig, zodat eerste verzoeksters opmerking dat het onmogelijk is om de betrouwbaarheid van de bronnen na te gaan van de specifieke clans, geen grondslag vindt in het administratief dossier. Evenmin kan blijken dat de gehanteerde informatie niet voldoende divers zou zijn.

4.5.8. Indien eerste verzoekster meent dat Raxanwein een belangrijke clan is in Baardheere, dan kan worden vastgesteld dat eerste verzoekster deze clan initieel geenszins kon toelichten en, met uitzondering van de beweerde naam van hun taal, geen enkele verdere informatie kon verschaffen, noch subclans of aanverwante clans kent (gehoor p. 10), wat niet aanvaardbaar is indien dit een dermate belangrijke clan is in de stad waar zij heel haar leven gewoond heeft en met wie ze dan ook handel dreef of kon drijven. Dat eerste verzoekster nadien, bij confrontatie met de term Digil, stelt dat *“Je hebt Digil en Merifle, de Raxanwein worden zo genoemd”*, waarbij *“Digil en Merifle is hetzelfde”* (gehoor p. 20), vermag deze vaststelling niet te verschonen nu hieruit slechts kan blijken dat eerste verzoekster informatie instudeerde die ze niet kan plaatsen binnen het leven in Baardheere. Indien eerste verzoekster stelt dat de Ashraf een subclan zou zijn van Digil, dan stelt de Raad vast dat dit niet blijkt uit de door haarzelf aangebrachte informatie en dat eerste verzoekster evenmin andere subclans van de Digil of Mirigfle kent (gehoor p. 20), noch namen van krijgsheren, milities of groeperingen kent die behoren tot de Digil, Merifle of Raxanwein (gehoor p. 20), hetgeen evenmin geloofwaardig is indien de Raxanwein een dermate belangrijke clan was in Baardheere. Eerste verzoekster stelt dat Ajuraan een andere in Baardheere aanwezige clan is, doch kent geen aanverwante clans, noch subclans van Ajuraan. Evenmin noemt eerste verzoekster andere (sub)clans die volgens de aan het administratief dossier toegevoegde informatie (stuk 9) in en onmiddellijk rond Baardheere woonachtig zijn. Dat eerste verzoekster geen clans kan noemen die in Baardheere in de loop van de burgeroorlog vochten, noch de huidige, aanwezige clans ook maar enigszins genoegzaam kan toelichten, is dan ook geenszins aanvaardbaar te meer eerste verzoekster voorhoudt haar hele leven in Baardheere gewoond te hebben.

Verder komt eerste verzoeksters eigen sub-afstammingslijn niet voor in de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, noch in de door eerste verzoekster zelf aangedragen informatie, stelt eerste verzoekster dat zij geen aanverwante clans van de Marehan kent (gehoor p. 9) en somt zij geen subclans op (gehoor p. 11) die in de aan het administratief dossier toegevoegde informatie (stuk 2) of de

door eerste verzoekster zelf aangedragen informatie terug te vinden zijn. Indien eerste verzoekster overigens eerst stelt dat Marehan wel en onmiddellijk nadien, niet, in andere landen wonen (gehoor p. 11), terwijl uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie blijkt dat de Marehan ook in Kenia en Ethiopië voorkomen, dan kan hieruit enkel blijken dat eerste verzoekster haar verklaringen in deze bewust en tegenstrijdig wijzigt. Derhalve kan eveneens blijken dat eerste verzoeksters kennis van haar eigen clan gebrekkig is.

4.6. Verzoeksters beperken zich voor het overige tot het herhalen van het asielrelaas en het tegenspreken en ontkennen en verdraaien van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissingen. Aldus kan uit het loutere feit dat de commissaris-generaal heeft genoteerd dat eerste verzoekster heeft verklaard dat haar vader, moeder, nauwe verwanten, ooms langs vaderszijde en moederszijde en burens allen voorstander zijn van genitale verminking, nog niet worden afgeleid dat dit niet wordt betwist door de commissaris-generaal nu hij zich daarover *in casu* niet heeft over uitgesproken, noch diende hij dit te doen gezien hij eerste verzoeksters Somalische nationaliteit en herkomst ongeloofwaardig vond. Evenmin kan uit het loutere feit dat de commissaris-generaal heeft genoteerd dat eerste verzoekster heeft verklaard dat zij lid is van de Marehan-clan, worden afgeleid dat dit ook werkelijk zo is, zeker gezien de commissaris-generaal uitgebreid heeft gemotiveerd dat eerste verzoeksters "*clankennis over de regio van Baardheere in het bijzonder en Somalië in het algemeen te wensen overlaat*" en verzoeksters kennis van de Marehan-clan door de Raad gebrekkig werd bevonden. Verzoeksters weerleggen dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissingen. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissingen overeind.

4.7. Zelfs al waren eerste verzoeksters nationaliteit en regio van herkomst geloofwaardig geweest, *quod non*, dan nog kunnen eerste verzoeksters argumenten inzake VGV niet overtuigen. In deze zijn eerste verzoeksters beweringen inzake de gedwongen VGV door de Al-Shabaab strijdig met de aan het administratief dossier toegevoegde informatie (Som2011-044w) dat Al-Shabaab niet achter FGM staat, waarbij zelfs melding wordt gemaakt van een totaalverbod door Al-Shabaab voor alle vormen van FGM in de door hen gecontroleerde gebieden en een door hen getolereerde anti-FGM betoging. Hieruit blijkt niet – in tegenstelling tot wat eerste verzoekster beweert – dat Al Shabaab niet bestraffend zou optreden tegen genitale verminking. Immers uit het feit dat het nog zou worden toegepast, kan niet afgeleid worden dat het niet bestraft wordt, te meer alle vormen van VGV verboden zijn. Evenmin kan hieruit blijken dat er geen eensgezindheid binnen Al-Shabaab zou zijn, minstens staat het aan verzoeksters om dergelijke beweringen concreet te adstrueren. Eerste verzoekster maakt in het licht van de objectieve informatie bij het administratief dossier dan ook niet aannemelijk dat haar zus bij een terugkeer naar hun door de Al-Shabaab gecontroleerde beweerde regio van herkomst een reëel en ernstig risico op besnijdenis zou lopen. Voor zover eerste verzoeksters Somalische nationaliteit en herkomst al aannemelijk waren geweest, *quod non*, kan eerste verzoekster zich niet beperken tot de aangevoerde schending van artikel 57/7bis en 57/7ter zonder dit concreet te adstrueren.

4.8. Ten slotte dient te worden herhaald dat eerste verzoekster niet kan beweren dat louter met kennisvragen de nationaliteit van verzoeksters is nagegaan. De CGVS heeft terecht besloten dat eerste verzoekster niet aantoonbaar uit Somalië afkomstig te zijn, dat niet geloofwaardig is dat ze in Baardheere een cafetaria heeft uitgebaat en haar ouders ook uit de omgeving komen waar haar moeder thans bij haar zus verblijft in dorp nabij Baardheere. Los van (de eventuele betekenis van) de clankennis, en de geografische kennis volstaat het vast te stellen dat eerste verzoekster niet weet welke milities aan de macht waren die ze dan ook diende te vrezen of als kind voor gewaarschuwd werd. Indien eerste verzoekster initieel verklaarde dat Al-Shabaab de gehele stad, met uitzondering van het politiekantoor en de markt, in februari 2010 controleerde (gehoor p. 13), dan ondergraaft dit haar asielrelaas daar waar zij werkzaam was op de markt en aldus niet onder het toezicht van Al-Shabaab stond en tevens beweert naar het politiekantoor te zijn gebracht, wat evenmin onder de controle van Al-Shabaab stond. Geenszins is aannemelijk dat Al-Shabaab eerste verzoekster 7 keer zou waarschuwen op 2 jaar tijd alvorens tot haar arrestatie over te gaan, noch dat haar klanten geen problemen zouden ondervonden hebben (gehoor p. 27). Noch kan aangenomen worden dat een handelaarster niet weet dat tijdens de gevangenneming door de JVA van 68 mensen en de dood van 18 mensen waaronder een kind en een vrouw, bepaalde handelszaken gesloten dienden te worden (zie stuk 8 administratief dossier), of dat verzoekster onbekend is met een bomaanval (zie stuk 10 administratief dossier). Eerste verzoekster

toont geenszins aan dat ze is opgegroeid tijdens of handel kon drijven in een burgeroorlog. Er zijn dan ook geen redenen om aan te nemen dat verzoeksters afkomstig zijn uit Somalië.

4.9. De ter terechtzitting neergelegde documenten waarmee eerste verzoekster haar aanwezigheid in Somalië kracht wenst bij te zetten, kunnen niet overtuigen. Integendeel ook voor een niet geoefend oog kan op eerste zicht worden vastgesteld dat de stempels op het geboortecertificaat gemanipuleerd werden; voorts is merkwaardig dat eerste verzoeksters vader niet bekend wordt gemaakt en op de plaats van het beroep van de ouder "child" werd ingevuld. Voorts staan op het briefhoofd van de huwelijksakte schrijffouten in de naam van de Somalische Republiek en is het embleem een kleurenkopie. Ook kan niet worden ingezien waarom een rechter van een district court een religieus huwelijk sluit. Aan de ter terechtzitting neergelegde stukken kan dan ook geen bewijswaarde worden toegekend, doch ze ondergraven verder verzoeksters voorgehouden nationaliteit.

5. Ten slotte kunnen verzoeksters evenmin aanvoeren dat het risico op genitale verminking ten opzichte van verzoeksters hun leefgemeenschap moet worden beoordeeld, daar de Raad de ingeroepen vrees voor vervolging of ernstige schade evenals de mogelijke nationale bescherming ten opzichte van het voorgehouden land van herkomst dient te beoordelen. Verzoeksters argumenten over VGV in de Somalië omringende landen en de beweerde vervolging door de Al-Shabaab, worden dan ook niet dienstig aangevoerd nu niet kan worden verwacht dat de Raad speculeert over een mogelijke dubbele of andere nationaliteit. Immers ziet de Raad niet in waarom mensen van Somalisch etnisch herkomst enkel in hun traditionele gebieden zouden verblijven en niet elders in de wereld kunnen wonen, geïntegreerd zijn en de nationaliteit hebben verkregen.

5.1. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partijen geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

6. Nopens de subsidiaire bescherming

6.1. Verzoeksters menen in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

6.2. Verzoeksters hebben niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoen aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoeksters beroepen zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoeksters verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoen aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Wat artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet betreft, benadrukt de Raad dat verzoeksters geen band aantonen met Somalië. De Raad kan enkel besluiten dat verzoeksters Somalische afkomst uit Baardheere niet is aangetoond en dat dientengevolge evenmin aannemelijk is gemaakt dat hun vraag om subsidiaire bescherming dient te worden afgewogen ten opzichte van de situatie in Somalië.

6.3. Verzoeksters tonen niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

6.4. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken RvV X / IV en RvV X / IV worden gevoegd.

Artikel 2

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 3

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf juni tweeduizend dertien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK